

Musikalisk förbrödning

Trummor & Orgel tar vid där Hansson & Karlsson slutade

Legendariska Hansson & Karlsson bildade skola med sin hammondpsykedelia på 60-talet.

Uppsaladuon Trummor & Orgel förvaltar arvet vidare i 2000-talet.

– Första gången jag hörde H & K insåg jag vilka möjligheter som duoformatet innebär, säger hammondorganisten Anders Ljunggren.

Trummor & Orgels spelning var en av höjdpunkterna under fredagens inomhusfestival på Kulturens hus. Trots att bara 20-30 personer fanns i publiken fick bröderna Anders och Staffan Ljunggren en bejublad respons.

”Genom hela konserten finns en närmast telepatisk känsla som måhända bara uppstår bröder emellan”, skrev undertecknad i en lyrisk recension efteråt.

Jämfört med andra kända brödrarpar, som Noel och Liam i Oasis, verkar ni komma bra överens...

– Ja, för oss går det bra. Som bröder kan man vara rakare mot varandra, man märker direkt om något inte är bra, säger yngre brodern Anders Ljunggren när NSD träffar brödraparet strax innan spelningen.

Är det storebror som bestämmer?
– Rätt mycket, säger Staffan och skrattar.

Klarinett med Tito Beltrán

Medan Staffan har sina rötter i den Manchester/shoegaze-epoken under det tidiga 90-talet, kommer Anders från en klassisk bakgrund.

– Jag spelade klarinett i elva år, bland annat med Tito Beltrán (skratt). Sen tröttnade jag, upptäckte elbasen och därefter orgeln, berättar Anders.

När deras gemensamma band Second Glance började trampa vatten bildade bröderna duokonceptet Trummor & Orgel i stället.

Och det var upptäckten av Hansson & Karlssons musik som inspirerade dem (se faktaruta).

– Jag vet att Bosse Hansson fick en

Back to the sixties. Bröderna Ljunggren i Trummor & Orgel framför brasan på Quality Hotel i fredags.

FOTO: FREDRIC LUNDQVIST

aha-upplevelse när han lyssnade på Jack Mc Duff. Precis samma kände jag när jag hörde Hansson & Karlsson första gången. Plötsligt insåg jag vilka möjligheter duoformatet innebär, med bara två personer i sättningen. F-n, vi kan ju sparka basisten och gitarristen, wow...

Loppisorgel för 4000 kronor
Sin första hammondorgel hittade Anders på Myrornas för 400 kronor.

– Det var mycket envishet som krävdes i början, det tog tid innan det lossnade, säger Anders som i dag behärskar orgeln fullt ut.

Hur fixar du basgångarna samtidigt som riffen och melodierna?
– Man ska inte underskatta muskelminnet. Det är som att köra bil, då man hanterar gaspedalen och raten på samma gång.

För närvarande spelar han på en Hammond M100, en mindre variant av den klassiska B3:an – ändå tillräckligt stor för att orsaka smärre problem under spelningarna. – Visst är det jobbigt att kånka på orgeln till gigen, särskilt eftersom vi bara är två. Så fort vi behöver hjälp av folk på spelställena, brukar de drabbas av knäproblem... säger Staffan.

FAKTA

Hansson & Karlsson

Svensk 60-talsduo bestående av Bo Hansson (orgel) och Jan "Loffe" Carlsson (trummor).

Duon spelade instrumental jazzrock och psykedelia som byggde mycket på improvisationer.

De lirade även med Jimi Hendrix några gånger.

Samlingskivan "Hansson & Karlsson" (1998) är en lämplig introduktion till deras musik.

– Inför spelningarna brukar folk alltid undra "Varför köper ni inte en synth?". Ok, skulle vi köpa digitala trummor då också? Det sitter så mycket känsla i själva hammondmöblen.

Trots det har Anders precis skaffat en digitaliserad version av B3:an, även om han inte gärna pratar om det.

– Bland vissa hammondentusiaster är digital teknik tabu. Men den låter mer eller mindre exakt som orginalorgeln, säger han.

60-talsromantiker

Trummor & Orgel gör ingen hemlighet av att de gillar 60-talet, något som både hörs i musiken och syns i deras retrobaserade klädstil.

Men bröderna är inte rädda för att ses som bakåtsträvare.

– 60-talet kommer alltid vara

"kreddigt", så vi klarar oss från det. Musikaliskt var ju 60-talet en smältdegel, allting hände så fort. Det är en stor skillnad på en platta från -67 och en från -69. Så är det inte i dag, säger Staffan.

Soundtrack-Ebbot hyllar dem

Soundtrack of our lives sångare Ebbot Lundberg, en annan obotlig 60-talsromantiker, hör till Trummor & Orgels största fans och samarbetade med duon på deras debutskiva *Reflections from a watery world*, som kom i fjol.

Därefter har Ebbot agerat gäst sångare under flera konserter.

– Det är många Soundtrack-fans som kommer för att titta på honom, vilket har hjälpt oss att hitta fram till en ny publik, berättar Anders och Staffan som tänker spela in nytt material i sommar.

NILS JOHANSSON

Förlegad film – redan för 12 000 år sedan

Ismannen D'Leh jagas av en animerad mammut i Roland Emmerichs nya film "10 000 BC". Lika urtida som urkorkad film.

FOTO: SANDREW METRONOME

FILM

10,000 BC

I rollerna: Cliff Curtis, Camilla Belle, Steven Strait

Regi: Roland Emmerich

Speltid: 109 min

Åldersgräns: 11 år

2 Roland Emmerich har många människors förstorsta bioupplevelser på sitt samvete. Efter ett antal super b-iga science fiction-filmer på 80-talet slog han igenom med muskeldunkaren *Universal Soldier* 1992. Sedan dess har han i likhet med Michael Bay (*Transformers*) spytt ur sig storslagna, effektfyllda, skitdåliga filmer. Vilka förstås har tjänat storslaget skitmycket pengar. Emmerich är (som tur är) inte lika produktiv som Bay, hans kassakossor går

nästan att räkna på en hand. *Independence Day*, *Godzilla*, *The Day after tomorrow* och faktiskt den rätt hyggliga *Stargate* med 90-talets bäste it-boy James Spader som teleporteras till ett främmande universum som starkt påminde om ett slags tillspejst egypten. I *10,000 BC* har Emmerich ignorerat historiska fakta och låtit människan börja bygga pyramider.

Men innan vi kommer så långt möter vi dreadlock-hunken och mammutjägaren D'leh vars by blir attackerad av pyramidbyggarna som förstås behöver slavar. Vår hjältes vackra och passiva fästmö blir ivägburen av en råbarkad karl med svarta ringar under ögonen. D'leh följer självklart dem och möter under vägen på en massa urgamla rovdjur. Sabeltandade

tigrar och oversized emuer till exempel, och alla har de en sak gemensamt. De är störfulla och ser väldigt fejk ut. Killen anlitad för CGI-effekter måste ha fått sitt gage i rikskuponger eller något, då han har verkligen gjort ett halvhjärtat jobb.

Ibland är det spännande men för det mesta är det bara dåligt.

Irriterande är förstås att de endast överhuvudena framställs som queera ökenaristokrater med decimeterlånga lösnaglar som fjollar sig vid minsta sandkorn de får i ögonen. Det är svårt att ta på allvar som förlavare av en hel värld och känns mest som en ursäkt för någon av författarnas homofobi. Förlegat, till och med för 12 000 år sedan.

KRISTOFFER VIITA